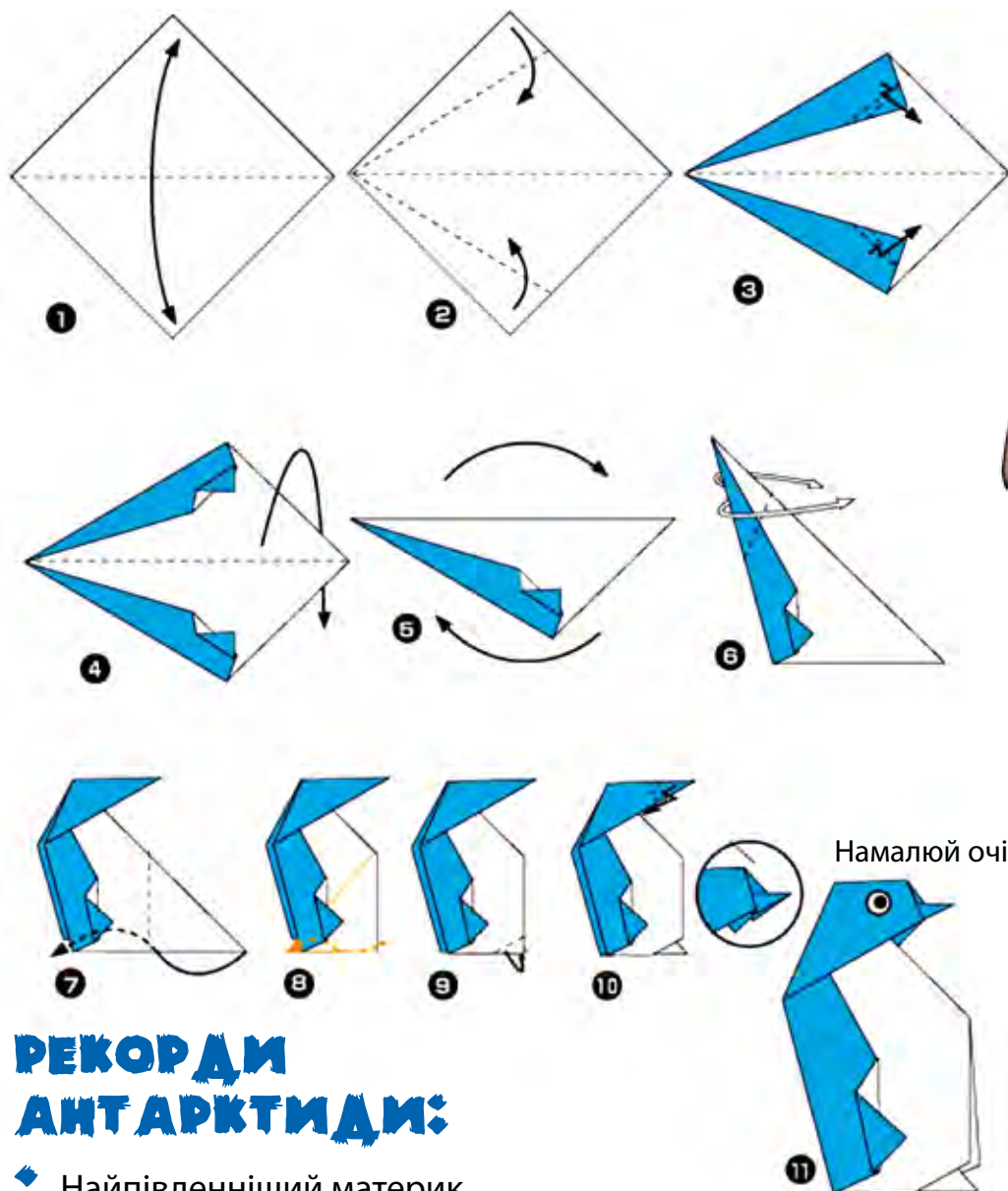

ОРИГАМІ "ПІНГВІНИ"

Користуючись схемою, зроби пінгвіна з паперу. Тобі знадобиться квадратний аркуш, чорний з однієї сторони.

РЕКОРДИ АНТАРКТИДИ:

- ◆ Найпівденніший материк.
- ◆ Найвищий материк.
- ◆ Антарктида – полюс холоду. У 1983 році тут зареєстрована найнижча температура на Землі – мінус 89,2 °С. Зимова температура в Антарктиді мінус 60–75 °С, влітку стовпчик термометра піднімається до мінус 45 °С. І лише на побережжі клімат м'якший, а середня температура коливається від 0 °С до мінус 20 °С.
- ◆ Має найбільший льодяний покрив.
- ◆ Тут зосереджений найбільший запас прісної води (криги).

Передплатний індекс 89454

Головний редактор:

Дарія Біда, тел.: (032) 236-71-24,
e-mail: dabida@mis.lviv.ua

Заступник головного редактора:

Роксолана Дребот,
e-mail: drebot.roksolana@gmail.com

Дизайн та верстка: Гайдучок Максим

Підписано до друку 26.01.16,
формат 60x84/8.

Друк офсетний. Наклад 12 000 прим.

Адреса редакції: 79038, м. Львів, а/с 9838.

Надруковано в друкарні

ТОВ "Видавничий дім „УКРПОЛ”.

ПОДОРОЖ ЗА ПІВДЕННЕ ПОЛЯРНЕ КОЛО: АНТАРКТИДА

Величезний Білий материк, земля, закута у сніговий панцир, найвищий материк на Землі – Антарктида. Висота суші над рівнем океану в середньому становить 2 км, а в центрі континенту сягає 4 км. Більша частина материка вкрита льодом. І лише на заході, на побережжі Тихого океану, є невеликі сухі рівнини, вільні від льоду, та нунатаки – гірські вершини, що височіють над льодовиком. Найбільше тварин живе на побережжі, де є рослинність.

Антарктида не належить жодній країні і належить усім. В Антарктиді, так само, як у Арктиці, буває полярне сяйво.

Дарія Біда

ДОВІДНИЧОК РОЗУМНИКА

- **Материк** – це величезна частина суші, звідусіль оточена морями.
- **Полярне коло** – це уявна лінія на поверхні планети, за якою буває полярний день і полярна ніч. Полярне коло є і в Північній, і в Південній півкулі. Вздовж ліній полярного кола в день літнього сонцестояння Сонце у полудень знаходиться на лінії горизонту. Від полярного кола аж до полюсу розташований полярний пояс. Північний полярний пояс називають Арктикою, південний – Антарктидою. Тут є місця, де щонайменше раз у році Сонця не видно над горизонтом 24 години (триває полярна ніч) і воно не заходить за горизонт 24 години (триває полярний день).

І в Арктиці, і в Антарктиді дуже суровий клімат. За полярним колом живе небагато людей. В Антарктиді немає постійних жителів, а все населення працює на наукових станціях.

А ХТО-ХТО В АНТАРКТИДІ ЖИВЕ?

Антарктида відома, насамперед, як домівка пінгвінів, хоч живуть вони і в інших місцях Південної півкулі. Пінгвіни, як і всі птахи, висиджують яйця і мають крила. Пінгвін не вміє літати, але чудово плаває і глибоко пірнає. Їм потрібно багато їжі, бо що товщий шар жиру у тварин під шкірою, то легше вони переносять холод. Пінгвіни дуже дружелюбні тварини. Під час хуртовини вони збиваються у зграю, ховаючи у центрі маленьких пінгвінят.

Імператорські пінгвіни найвищі (до 112 см) і пірнають найглибше з усіх птахів. З приходом антарктичної зими самець вигріває єдине яйце. Він тримає його на ногах 65 діб, прикривши складкою жиру. Бідолаха може лише тупцювати на місці, тому самотній птах приречений в таких умовах на загибель. Самовіддані „татусі” збиваються у величезну зграю і по черзі зігріваються всередині зграї. Самочки, які посилено харчувалися, полюючи на рибку, повертаються з відгодівлі перед появою пташенят і знаходять свою пару за піснею.

Субантарктичний пінгвін має білу смужку на голові, що переходить в „окуляри”. Він найшвидший плавець серед птахів – розвиває швидкість до 27 км/год. У антарктичних пінгвінів „капюшончик” неначе прив’язаний чорною мотузочкою. Вони виводять пташенят поряд з діючим вулканом на острові Завадовського! Яйця в таких умовах висиджувати немає потреби, бо їх вигріває „батько-вулкан”.

Пінгвіни Аделі – це наймиліші, найдовірливіші та найдопитливіші місцеві птахи. Вони справжні улюбленці дослідників Антарктиди.

Найпоширенішими ссавцями у Антарктиді є **тюлені Уеддела**. Вони чудово пірнають, занурюючись на глибину до 500 метрів. Взимку тюлені не виходять на сушу, де панують вітри й мороз, і накопичують жир. Вони без упину доглядають за ополонкою, через яку вдихають повітря, зубами згризаючи лід, що постійно намерзає. Часто ще молодими вони втрачають зуби й гинуть.

Серйозну загрозу у воді для місцевих мешканців становить **морський леопард**. Цей тюлень – вправний підводний мисливець-одинак: полює на рибу, молюсків, пінгвінів і навіть на тюленів інших видів. Коли леопарду загрожує людина, він відважно захищається і може напасти. Морського леопарда легко впізнати – струнке гнучке тіло, голова, що на думку деяких вчених, нагадує голову змії.

Південний морський слон трапляється частіше на островах, рідше – на материку. Його ніс і справді схожий на хобот!

Ірина Пісулінська

Морські котики – вухаті тюлені

